

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 frt — kr.
Fél évre . . .	1 „ 50 „
Negyedévre . . .	80 „
Egyes szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Vidéken:

Egy évre . . .	3 frt 60 kr
Fél évre . . .	1 „ 80 „
Negyedévre . . .	1 „ „
Egyes szám . . .	10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasznos petit sorozót 6 kr. — Többzori vagy terjedelmesebb hirdetéseknek árlengedések által. Nyílt térben való közlemények után három hasznos sorozót 15 krajczár számítanak.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények „Vác” szerkesztőségéhez 56 ut 54 szám alá Vácra küldendők.

Hirdetések fölvetetnek a síkban. Íparint, könyvnyomdájában, a művezető által.

Kéziratok vissza nem adataunk.

Vác, 1871. szept. 12.

Örömmel tudatjuk, hogy önkéntes tűzoltó-egyletünk a f. hó 16, 17, 18 és 19-ikén Pesten megtartott országos tűzoltó ünnepélyen hat tag által volt képviselve — az ünnepély oly fényes sikerű volt, miszerint a főváros büszke lehet reá. A külföldi, továbbá a Lajtán túli, valamint a hazai tűzoltó egyletek nagy számmal és fényesen voltak képviselve. 16-án megnyitották a nemzetközi tűzoltó-szerek kiállítását, hol londoni, belgiami, schweitz, németországi, lajtán-túli és hazai kiállító gyárosok közel 300 feskendőt, és rppant számú egyéb tűzoltó-szert állítanak ki, — este nagyszerű takaróval indult a belvárosi plébániatérre a tűzoltómenet a lövésdébé, hol az ismerkedési estély a zsúfolásig tele teremben és csarnokokban kelkes pohár köszöntések között tartott meg.

17-én délelőtt az országos bizottság a hazai egyletek meghatalmazottjaival előértekezletet tartott. — Dél 1 órakor a kiállítást ó cs. k. apostoli Felsége legmagasabb megjelölésével szerencsétlenül, — és a kiállított tűzoltó-szereket megtekintvén, legmagasabb megelégedéssel nyilvánította. — Ez alkalommal egyletünk azon kitüntetésbe részesült, miszerint gr. Széchenyi Odón főparancsnok által ó cs. k. apostoli Felségének mint a legifjabb hazai egylet bemutatott, ki is legmagasabb örömet nyilvánította a fölött, hogy Vácson is megalkult a tűzoltó-egylet, — és jótékony pályáin elöljárás és kitartásra biztatni kegyeskedett. — Délutáni 3 órakor indult a plébániatérre a díszmenet az új-épületbe, a vendég-egyletek legnagyobb része zászlókkal, és mindnyágya egyleti székelyek nevezetűek elővités mellett, ily fényes és nagyszerű menetet Pesten még semmiféle egylet nem rendezett, beláthatatlan nép sorfalai között öt zenekar kíséretben haladt a menet az ünnepélyesen felbőgözött és díszített utcákon, több helyen kelcs

hölygek által szórt virágözönnel fogadtatva. — Az új-épület udvara, ablakai, és az egyik oldal egész hosszán bekészített emelvény, valamint a páholyok mind megteltek közönséggel. Ó cs. kir. a postoli Felsége megérkezése után kezdetét vette az összes budapesti tűzoltók nagy diszgyakorlata, mely oly fényesen sikerült, — hogy főleg a külföld bálmulva szemlélte Magyarországon és téren kitűnő előhaladását — a diszgyakorlat végeztével elvonult ó cs. kir. a postoli Felsége előtt a menet a plébánia térré, ott feloszolván. — Este a díszestély az új-világ kertjében — mely ragyogóivilágításban fényelt, — közel 5000 vendég részvétele mellett tartott meg, melyet díszelőadások, a pesti cigányzenebandák versenye és tombola felváltva érdekesítettek — míg végre ezt tüzijáték, és a teremben világos viradigtartó búl részesít be.

18-án délelőtt a magyar tűzoltó-egyletek közgyűlésén számos üdvös határozat hozott, melyek fogantatásával a központi bizottságnak bízott meg, ugyanitt elhatározott, hogy a két év múlva bekövetkezendő országos tűzoltó ünnepély Sopronban fog megtartani, nem különben gr. Széchenyi Odón elnök és főparancsnok vezetésével a külföldi delegációk menesztetett ó cs. k. a p. Felségéhez az összes tűzoltók köszöntet nyilvánítandók legkegyesebb kezeskedésért. — Délutáni 4 órakor a Hungaria helyiségben megtartott díszbóld — melyben a tűzoltókön kívül Pest több kitűnőbb polgárai is részt vettek — a hazánkban csak néhány éven meghonosult tűzoltó intézmény iránti lelkesültségnek volt színhely, hol a hazafias pohár-köszöntéseken kívül felvartatták a külföldi meg nem jelenhetet egyleteknek táviratilag érkezett üdvözlétek, hol egy porosz elmondá: extra hungarum non est via; — este a nemzetzi színházban, kegyetes elismeréssel, miszerint ez országos intézetet a legközelebbi tűz alkalomáig egyedül csak a budapesti tűzoltók erélye és

önfeláldozása menté meg az elhamvadástól, az önkéntes tűzoltók javára ünnepélyes előadás tartott.

19-én a felső dunaparton, — a kiállított feskendőkkel nagyszerű kísérlet volt, mely után a bíráló bizottság a díjakat, — melyeket a magyar kormány 2000 forinttal kezdve több összeggek, és dícsérő oklevelekben alapított meg, — kiosztotta. Este 500 fegyvervilágításnál beláthatatlan néptömeg állt kísérve tisztelget az összes tűzoltóság szeretet főparancsnoka gr. Széchenyi Odónnal, üdvözölve őt nem csak a fényes ünnepély létrehozásáért, de egyszersmind az épen e napon érkezett azon híralkalmából is, miszerint hazánk egy területében egyhangúlag választott meg országgyűlési képviselőnek.

Az ünnepély fényes búcsuestély zárta be az új-világban, melyből mindnyájan azon lelkesítő érzettel távoztunk, hogy hazánkban a testvériség és felebaráti szeretet egyik legkiválóbb intézményének, a tűzoltószáknak a főváros példájára felvirágoznia kell. Azért, szeretet polgártársaim előre!

Vác, 1871. Sept. 22.

Nincs nehezebb helyzete semmiféle közlőnyöknek mint a kisvárosi heti-lapoknak; mert eltekintve attól, hogy az események néha megrohannak a lapot, míg néha díszes siesztát csapnak a szegény szerkesztő fejé körül, nem képes egyebet tenni, mint a zajos hetet, és napi-eseményeket a hét végén sortozva közönségének feltálni, azon közönségnek, mely sokkal hamarabb tudta a felsorolt tényeket, mielőtt nyomtatásban kiváncsi.

Ne is kívánjon tehát a közönség az ily heti-lapoktól egyebet, mint azon kiválóbb tények megemléksését, melyeket valószínűleg legkevésbében ismernek. A hónap 6-án hadgyakorlatok városunk közvetlen közelében folytak le, erről tehát egyelőre csak annyit írhatunk, hogy ezek előleges gyűjtemények, és hogy a honvédség ugyan,

könnyedén hajta végre a hadmozdulatokat, és főge e tekintetben a sorkatonasággal bátran versyenhez.

Hanem helyi híreink rovatának tartva fel egyes eseményeket, legyen szabad saját észleleteinket papírra tenni.

József főherczeg, mondá hogy: „A honvédség békét akar, de ha háborúba sodortatunk, a 49-iki honvédtől egy vonalra se fog hátrább állani és ép oly hősiessé fog küzdeni mint a küzdőt!”

Adja az ég, hogy e szavak befejeződjenek, azonban egyelőre mi még kétkedünk benne.

Hol van az a szellem, mely a 49-ikihonvédet hőssé, oroszlandi tette?

Meglehet hogy nem lesz többé idegen érdekek melletti háborúk, azonban még saját hazája érdeke melletti küzdelemre is több szellem kell, mennyi eddigéig legalább a honvédséget átlengeti.

Már a tisztikárnál észlelt, és a szabadságot álománnyú tiszték által lett praetereálások végeti elégedetlenség sem jó jel; nem mondjuk egy szóval sem azt, hogy azért az ellen-ség, főleg saját hazánk élése előtt az ily elégedetlenségek laza küzdelem eredményezhetnek; hanem leverőleg len a képzett katonára azon igazság-

talánság, miszerint egy ministeri tisztviselőket előállott főhadnagy, kapitány, őrnagy, stb. élébe állítatik.

Az ily eljárás kétségtelen még azt eredményezi, a mint eredményezte is, hogy a legénység megszokva az ő saját tisztje vezényszavát, erre pontosan teljesíti kötelességét, míg a behívott szabadságot álománnyú tisztnek vezényszava, ha még oly szak-ember legyen is, zavarja a közlegényt a parancsnok keresztül vitelénél; nem tekintvén azon számtalan eseteket hogy, a mi nem is csoda, a szabadságot álománnyú tiszt kijövetén a gyakorlatból, nem tud vezényelni és nem érti a vezényszót; és így vagy rosszúl sikerül a mozdulat, jobbra terjeszkedésre szóló trombitahangra balra vezényel, vagy mire szinten volt eset, kénytelen az általt vezényletével megelégedni, a tiszt úr pedig karddal kezében a néző szerepét vinni.

Tehát a szabadságot álománnyú tiszték létezése úgy a mint jelenleg van, rossz vért szül a hadsergenél.

A mi a legénységet illeti, biz ő kénszzer-honvéd, és a legbonyolultabb fordulatoknál is azon törí a fejét, mit csinálnak oda haza az ő kedvesei, anyja apja stb. hozzá járulva az élmezőssé hiány, a beszűkülés hiányosságából reá is eső azon teher, hogy 6-od 8-ad magával kell egy kis búzós szo-

bában meghuzni magát. Bizon bizon ezek nem nagyon lelkesítő dolgok, főleg háború esetén.

Csődalközva olvassuk a fővárosi lapokban azt, hogy az élmezőssé és beszűkülésnek semmi kívánni valót sem hagnak! — mi a nép és katonák között forogva, bátran reportba megyünk Cserhalmy Ferencz ministeri osztály, tanácsos úr él, és kijelentjük, hogy a közlegénység gymra a szoros szó értelmezésen haszonbérbe lett adva egy-két izraelita élmezőssé, és így az élmezőssé bizony sovány és rossz, menjen csak ministeri tanácsos úr a külsőre, a kiöntött étekek búze rögön meggyőző arról, hogy a szegény honvéd gymra árendába lett adva.

A szállásolódás pedig éppen unterden Hund, a mint a német mondja, mert míg az intelligentiából álló 1-ső zászlóalj a cigányok közé, és a legsegényebb emberek viskóiba telik beszo- rítva, a szegény polgár terheltetségével; addig a város belsején sok, igen sok nagy, és egészséges lakok maradtak üresen, — a hová a szegény bak csapatától be lehetett volna szállásolni.

A honvéd hadsergenél ezen hiányokan felül ott áll, mint a fejezett épület gerendái, a tüzérség műszaki csapatok stb. kellékek hiánya.

Mily gunyosan veszi ki magát az, hogy ily meglehető nagy csapat szá-

TÁRCSA.

A bourgeois-i nagy veszteség!

Prick József töl.
(Polytátiás).

Továbbá beleeszeretvén Simon Jerus-lemi előkelő zsidó leányába Maria néne, hogy azt harmadik feleségül kaphassa, Si-mont az isteni és emberi törvények tiprá-sával s a nép erkölcsi érzelmé legkihívóbb megsértésével „Jehovah” főpapjának ne-vezte ki!

Három feleséggel be nem érven, ezek számát tizig szaporította, kikből sok gyer-mek születtek. — Eusebius lib. I. cap. 9.

Második feleségét a gyönyörű Márián-nél Hyrcanus főpap leányát, s a Makka-beusok utolsó sarját szinte ártatlanul kivé-gezette.

Ezen nemes hölgytől született két fiát Alexandert és Aristobulust Sebastianus ki-vegezette.

Josephus, Antq. lib. XVI. cap. 13. De Bello lib. I. cap. 17.

Első feleségétől Doristól született fiát, Antipatert szinte lolette.

Végre Bethlemben és környékén minden kiadott két évtől kezdve lelték meggyilkoltatott, sat.

Ezen egyszerű jellemzésből a nyilas olvasó könnyen megítélheti, mennyiben il-letheti ezen haramiát a „Nagyság” czime, melylyel hízelgő törzensek az emberiség előtt örökre gyűlöletes nevet disszesítel-tek.

Herodesnek egy kezében a gyilkoló kard — más kezében pedig az arannyal tölt erzsény levén, sokat ki félni vagy várni tud megvakított!

A haladás legnagyobb gátja — s a küzdő emberiség legkeszűbb aíta az, hogy a vak tömeg mindig a „sikert dicősit”, tekintet nélkül azon piszkos utakra és szegénytelen eszközökre, melylyel az néha eléretett!

A nem érdemelt nemes szerencsétlen-ség átkát alatt görnyedő hazáinak, midőn az árnyék által vállára vetett kereszt szűl alatt roskadni kezd, mily kevesen jönnek segítségére — hűbába, nemes törekvése nem ért célt — ő csak halálkönyekkel fizethet, ezek pedig a mai felvilágosodás korában rég kimentek a divából!

Azokban minden tintétségi daczára is nem sikerült Herodesnek kortársait s a történelmet megvesztegetni — feljegyzé az és megróvó őrlit tetteit bérencz írói és törté- népzei dicőstése daczára, s ambátor ha- rártja Augustus Caesar, midőn ezen őrlit embernek természet ellenes tettei fölül- he jutottak azon élczel: „Inkább szeret- nek Herodes vértése, mint fia lenni!” — az egész világ elémítá — nem nemítháta el a részrehajlatú történelmet igazsággal idézté — melyet lapjára felírt s melyből mi is jelenleg kölcsönöztük ada- tainkat!

Végre könyörült az isteni gondviselés a szegény zsidónépen. Herodes Krisztus születésének első évében megszűnt élni — s a nép ismét felélekedt!

Halála után Octavius Augustus Cae- sar Herodes birodalmát három részre oszt- tatta, a királyi czimet eltörölté.

A) Archelaus, Herodes legidősebb fia az elhunytak, kapta Judeát, Samáriát, és Iduméát, Tetrarchak című, római alattvaló kötelességgel.

B) Herodes Antipás kapta Galliliát és Pereaét.

C) Herodes Philippus kapta Batanact, Gaulonitszát és Trachonitszát.

Mind három mint Tetrarchak a ró- mai császárnak alatalvói hűséget esküd- tén, Herodes Archelaos Judeának, Idumé- nak és Samáriának helytartója kegyetlen- ségei, zsarolási miatt, főleg pedig azért, mert egy hűsvétlő áldozat alkalmával az élő isten templomában, Jeruzsálemben három m ezer izraelitét lemészároltatott s vérkökkel az isten oltárát bemoeskolá; Augustus Oct- avius Caesar előtt bevadoltatván, ez őt Ró- mába idéztette s gonosz tetteit maga is meg-

sokalván helytartóságától megfosztotta s Gallianak (Galia Narbonensis) Vienne név-ű városba száműzte. — Krisztus születése után a 7-ik évben.

Judeát pedig a syriai praefectus-hoz csatolta. — Minthogy azonban Judea a praefectus székelytől kisélt tésolt — Judeának, Iduméának és Samáriának kor- mányzata praefectur praepositórnak, az helytartóknak bizatot, kik élet-halál felett dönthettek.

Ezen praefecturát Romából küldettek s köztük Pontius Pilátus a hatodik volt.

Josephus de Bello lib. II-o. Cap. 1-0. és lib. II-o. Cap. 5-to.

Josephus Antiqu. lib. XVIII-o. Cap. 1-0. (Folyt. követe.)

Ha gyilkolni ...

Ha gyilkolni akarasz
Ne sértsd a bört,
Csúpná, — szűrd a szivbe
Mélyen a tört!
Csak úgy lesz valóban
Biztos döfés,
Ha e pillantban
Fordul a kés.

Az egyszerű szarús
Nem biztosít, —
Csak akkor végeztes,
Ha tég s szakít.
Fordítsd meg törődöt
Kegylenül,
Hogy ropogjon a csont
S tépjen belül!
Most látom, hogy téged
Tanítalak!
Te ügyesebb vagy, mint:
A férfiak?
Remek döfés volt, mit
Rajtam ejtet!
Bár lelkeim érte csak
És tetszem él.

Gyula.

mű honvédségnek néhány üteg ágút kölcsönöznek a közös hadseregből, — a miért aztán szívesen farkas szemet is néznek a tüztérzékeny és a rendes hadsereg tisztjei a mieinkkel úgy, hogy a ki kissé ügyi, észrevehette, miszerint egyenlő rangú honvéd tisztból a rendes hadsereg tisztje majdnem alarendeltől várható tisztelgetés követel; a coteriák képzése a tisztikarnak nagy baj.

A rivalizálás jó dolog a hősiesség terén az ellenség előtt, de a rivalizálás az egyenruhák miatt nem üdvös dolog.

Levelezés.

Feleletül; Török Kálmán urnak e lap 38-ik számában közölt levele.

Tisztelt Török úr!

Mielőtt nyers és nem hőgyek irányában illő módon bírni czikkének részleteire áttérnék, kénytelen vagyok — nem szívesen ugyan, de ön által kényszerítve — az annyira kárhoztató czikkesekének némi magyarázatot adni.

Ugyan is, midőn a váci nöegylet a Sandly úr részére dictált hálát megtagadta, onnék, mint felvilágosodott férfitának s körülményekkel némilig ismerős egynek, úgy szintén az ön „többször-jének is kellett volna tudni, miszerint az nem történetelt fenbőjázás, vagy tollharci vizsketegből, hanem annak oly okokat kell lenni, mely ezen nyilatkozatot okvetlen előidézte.

A nöegylet a t. nevelő úr iránti kömetből nem okadotla nyilatkozatát s csak annyit mondott, a menyinyi függetlensége és az igazságnak tartozót. Inkább magán után ohajtott az érdeklettek annak helyességéről meggyőzni, (a mint hogy én is önt felvilágosítottam, s előre figyelmeztettem tett lépésének helytelenségéről) meg akarván az illetőt övni a nyilvánosság kellemetességeitől.

Tisztelt úr! Az ön megtámadása és gyanusítgatása készet kimondani azt, a mi eddig eltakartotat, t. i. hogy g o r m o b a s á g é r t *) hálálkodi nem tartja a nöegylet illeketesnek; annál inkább nem, mert a g o r m o b a s á g — a gyönégdséggel szemben — oly személytől jött, kinek a nöegylet, mint főnöke, eddig már több gyengeségeit s hibáit elnézte.

Már most kérdem önt, ha ön, mint szintén hivatalos állásban lévő egyén, ma főnökével g o r m o b á s k o d i k, miféle módon fogja az önök holnap háláját nyilvánítani, ha mindjárt lap útján akarjuk is öt erre kötelezni???

De térjünk át önök czikkére! Ön silány anyagi jutalmat említ. Tessék megtekinteni az elemi iskolák tanítóit, (kik pedig valóban lelkiismeretesen megtelevnek kötelességöknek) hasonlitsa ös az azok-

*) Nem akarjuk tudni kire czölöz ön, de így nöegylet nevében írniem szoktak, Szerk.

nak évi fizetésait az ovodai nevelő fizetésével s ön bizon hiszem, hogy ezt nem fogja többé feszegetni.

Hogy pedig azoknak, kik megérdemlék, hálaköszönetet szavazni a nöegyletnek soha sem d e r o g állt, az több ízben tapasztalható volt; megfoghatlan tehát, hogy mi indíthatta önt ezen kifejezésre?

Hanem meg kell adni még azt is, hogy önök furcsa fogalma lehet a kötelességről, midőn a nagylelkűséget kötelességnek nevezik, a kötelesség teljesítését pedig hálát akar kiérőszakolni; ily philosophiát csak is a túlfeszített képzelem szülhet.

Ugyan mondja meg továbbá ön, honnét facsarta azon valóban zsarnokságot feltűntető kifejezést, hogy a nöegylet méltatlanokodott? a midőn ön is jól tudja, de önök t ö b b j e i emlékezhetnek, miszerint ennek a nöegylet eddigi működése és eljárásaiban még csak árnyéka sem található.

Hogy mennyire felelt meg a nöegylet a női hivatás magasztosságának, azt megítélni minden este elofogulatlan bírálóknak, nem pedig ki nem elégitett szélesly duzzogásaira bizzuk.

— Azon sértő rágalmat pedig, hogy a nöegyletnek valami titokban lap pangó czélja lenne, egyenesen visszautasítom, mert sokkal nyilvánosabb és ismertebb annak működése, továbbá sokkal előbből, sem hogy tevékenységében, melyről a közvélemény eddig csak is elismeréssel szólt, titokzérűsége szorulna.

A mi a műkedvelői közreműködést illeti, kár lystet a dolgoba keverni; mert a nöegylet annak idejében minden közreműködőnek közzömetét nyilvánította, s aztán mások is tettek e t é r e n e l e g e t, azrt még sem jutott eszébe egynek is ezért hálát exequálni.

Vége egyáltalában meg nem foghatom, mikép tudott ön — a nélkül hogy valaki megbizta volna, mint dalköri alelnök s így azon egylet nevében felszólalni, holott az legkevésbé sem dalköri ügy, melyen kívül ön csak mint városi polgár, mint egyes ember szólhat, vagy nyilváníthatja nézetét.

Ugyan azért megfogja ön engedni, ha én, mint a dalkörnek egyik igyentelen tagja, szinte többek nevében, szerényen kikérem, hogy a dalköri ügyeken kívül az alelnöki nem használja annyival is inkább, mert ezen megtámadásával a két — különben igen jó, testvéries viszonyban élő — egyelet felszűlése hozható.

Mielőtt bezárnám e soraimat, kijelentem, miszerint ez ügyben a vitát részemről megszüntetem, vagy is semmiféle megjegyzések vagy felszólalásokra felélni nem fogok, mert úgy hiszem e kérdés ki van merítve. Váca, szeptember 20-án 1871.

A váci nöegyleti választmány megbízásából. Lurey István, egyleti titkár.

Igen tisztelt szerkesztő úr!

Becses lapjának utolsó számában azon kőzsa hírt olvastam, hogy a „Schubert-féle messzárszék visszaleltései miatt megbüntették. — Kötelességem tartom a tisztelt szerkesztő urat ama büntetés megnevezésére felkérni, miután én a legcélszerűbb büntetés vagy botrányt érdemlő cserél mit sem tudok. — Ha a t. szerkesztő ur a m. k. honvéd hadbiztosnágnál tudakozást mélyoztatna, bizonyára az öt felvett, és válem két többszöri bizottságról, melynek élén tekintetes Belicza Pál úr vala, alárt jegyzőkönyvekben azt olvashattam, hogy a hűsok kitűntő minőségűek, akabécsi székbebe valók, és igen frissék*.

Ily kiszolgáltatás, t. szerkesztő úr, gondolom, nem büntetésre méltó, és nem való, kőzsa híreket, melyek csak is irigy ember félralálása, — sajtológ közzé tenni. Kérem a tisztelt szerkesztő urat ezen néhány sornak b. lapjában helyt adatni, melyek után maradok őszinte tisztelettel, alázatos szolgálja.

Schubert L. H.*)

Hírek.

Fizetelmektől gyengyedés és azon feléves előfizetőknek, kiknek előfizetési ideje e hóg végével lejár, miszerint előfizetéseiket ideje korán megtenni sziveskedjenek, nehogy a lap kiadásnyozása körüli akadályok merüljenek föl; felesleges példányokat nem nyomtatunk, és így a késedelmes előfizető az előbbi számokat, mint a mult negyedet is törént, már nem kaphatja meg.

József főherczeg ő fensége városunkban környeztetével együtt jól érzi magát, asztalánál a honvéd és rendes ezredék tisztikara felváltva folyton hivatalosok, az ebél alatti idét kedélyesen tölti el, úgy látszik, ő fensége nem csak egyenes lelki magyar ember, hanem zenebarát is, zeneszerk nem haragudának meg, ha ő fensége állandó váci lakosá lenne; mint tudjuk, a tisztelgeseknek nem nagy barátja, azonban mégis elcsipkék, kedfőn P. E. L. A. J. püspök ő fensége, kedden a városi magistratus és a főt. kapitán összes tagjai tisztelegtek nála, szerdán a fehérvári igazgatót, és magányosokat fogadta. Csütörtökön püspök ő mgánál volt ebéden, hová a Váczon lakó országyűlési képviselőkön kívül az összes tisztikar is hivatalos volt.

Estélti rendezen eszenben Coburg Góth a hrg. ó m. g. társaságban költé el, mire azonnal nyugodni megy.

Gf. Andrassy Gyula elnök minnirő m. g. mag. esztörtökön jött meg, és a püspöki lakba szállott.

Honvéd gyakorlatokat megtekint, róla csak meglepődéssel szolhatunk, a gyakorlati legénység ügyes és a rövid gyakorlati időt figyelembe véve, nem győzik.

*) Önök beklidított levelet szóról szóra kőzöljük, de nem azért, hogy önt mecsillik hanem, hogy híderítsük, hogy önk nincs igazs, öntől már hírom ízben lett há elkozbva, és pedig első ízben egy egész ökröt vettek el és asattak el, — már most minek nevezünk az ön levélt? ily eljárás a közegéségi bizottságtól meghazudtolás, a közegéségi felet vértre szándékozó arcátalanság. Szerk.

csodálkozni a pontosságán, — különösen a távírás-osztály pontos jelzése költé fel bámulnokat, ezek egyszerű jelekkel, nappal zászlóval, éjjel lámpákkal hihetetlen távolságra gyorsan, érthetőn sürgönyöznek, hanem szegények meglehetősen fáradságmal is vannak áldatve.

A honvédek egyenruha egyenként vége semmit sem mutat mondhatni vissza tetsző, hanem tömegben jól veszi ki magát, csakugyan azon szerény megjelölésünk van, hogy nagyon jó példányt képer, mi a mostani feyverek mellett nagy hátrány.

A nagy gyakorlatról sajnos mit sem írhatnak, és ezt közölnök a napi lapok után ismerendik.

Özv. Ferrey Jánosné Schmidt Augustia táncztánító, Ferrey János a nemzeti színház balletmester özvegye időszi gyároknak, ajánljuk közönségünk, különösen szülők és nevelők figyelmébe és pártfogásába, különösen azon okból, mert a nők gyöngédbekek, több türelmet és szorgalommal bírnak, azon kívül a szakavatott nő, hűd és szociális, vad, városunk állandó táncztánítóje és lakosa ohajt maradni.

A vázei m. kir. távíróra állomással a nappali és éjjeli teljes szolgálat egész f. hó. 27-ig fog tartani. *Puskos Emil*, vázei m. k. távírás-főnök.

Nyílt kérdés a pénzügyi hatósághoz. Miután az állam a dohány és szivar eladásokat monopolizálja, — minő szerződés van a dohány-tőzséknél, hogy szombaton az irrelitálkái, vadnapra pedig kevés kivétellel a keresztyéneknél csukott ajtókat látunk? és így oda vagyunk kényserre, hogy két napra elöreg kell a közönségnek magát illi czikkkel ellátani; úgy tudjuk, hogy illi tőzséknél az állam hasznát tekintve, sem lenne szabad boltjukat becsukni?

Készséggel előismerjük hogy a városi hatóság a közegészségügyi teendők nem hátráltatja, és mióta Veszelooszky János urt teljes hatalommal ruházta fel az utcára, a catornák rendben tartása, az életmizerek ellenőrzésére, azóta városunk a tisztaság és rend tekintetében haladt; melegen ajánljuk továbbra is Schubert meszá-

ros urat becces pártfogásába, bár jelen erik megjelölésekor már nem lesz a honvédek városunkban, és ajánljuk azon levél elolvasását, melyek ő intézett hozzánk.

Honvédeknek dícsértőre legyen mondva, mely dícsértőre a tisztikarnak jut az országban, egész hitelték alatt legkisebb panaszra sem ártók okot a polgárság irányában, jól csendesen, és úgy viseltek magukat, mintha a polgárság gyermekei lennének; ha az ellenség előtt kiadott napi parancsnak is oly pontosságnal megfog felelni, mit erősen hiszünk, — mily napi parancsnak a polgárság irányában megfédtek, úgy befog teljesülni J. zseff főherczeg jóslata, hogy: a 49-iki honvédek méltó utódai lesznek.

Kőrösszer György vendégfős könyhős és borával megmutatta, hogy csakugyan érdemes a tőle sokszor tródsán megtagadt czimre: Hoteliera, nagyszámú tisztakar, idegenek számára, a főherczeg és körüzetek asztalát is oly jól tudta ellátni, miszerint a nagy gyakorlatok alatt neki kell kivívni könyhős és szociális; ez is a városra viszaszabott előhaladás, reform levén, üdvözöljük őtet a gurmaian tóren tett előhaladásokért.

Tanodai jelentés. Az itihelyi kegyes tanitrendi nagygyűlésünkben a közlegelő tanévra a beiratások, fölveti és javító vizsgálatok szeptemberből három utolsó napján tartatnak. Október 1-én a tanév kezdésével a gymnasium VI. osztálya is megnyitják; miről a szülőknek érteket kell értesíteni. Vácson, 1971. sept. 22.

Az igazgatóság. Az **vázei feygház** igen nevezetes épületét vált; nem elég az, hogy a közönségnek bűnök közé vizsgálati foglyokat, — politcail bűnök miatt vizsgálat alatt álló egyéneknek csuknak, sőt jelenleg már honvédeknek is oda zárják; valóban a szegény honvédeknek igen nagy bünt kellett elkövetni, midőn tehatán nélkül a honvédekre közönséggel feygeneknek alacsony hírd, sőt megengedik hogy ragályos légkörű börtönből a különféle betegségek nem csak ő megszerzhessék, hanem saját zászójal is átlathozza.

Nyílt tér.

Folyó hó 17-én Hirsfeld Adolf alkusz 14 pesti méro buzá vett meg 1 1/2 várn mázsáinknt 8 ft 80 kr. o. ó. adott réz 5 ft ért, midőn a gabona átvételére került a sor különféle árúknak alatt a gabona átvételre megtagadtatott.

Pánosz jezzölkönyvet velettem ugyan fel a városjában, azonban a gabonát előbb tölte, kénytelen voltam később eladni vesztéséggel.

Ötvenosszra intem fölbitrkok felsámat jelen nyilvánosságunk alatt sorralmal, — Az őt írt előtak kezdő belettem, — az egy frtra méro költésg levonásával a 4 frtot a városi szegények pénztárának kérem átjutatni.

Vác, 1871. Sept. 14-én.

Kiss István, földbitrkokos,

A vázei takarékpénztár aug. havi forgalma.

	Ostr. ft.	
	frt.	kr.
Bevétel:		
1. Június havi késsépg maradvány	25010	95
2. Főlek bevétele	41635	79
3. Jelzálogi tőkék, váltók és előlegek után beveti kamat	3073	34
4. Törlesztők után beveti kamat	50	94
5. Könlétele díj	50	77
6. Visszatettelt válkókhól	104321	—
7. " " előlegekbel	6043	—
8. " " jelz. tőke	1979	—
9. Kényveskőkhől	5	64
10. Késelődni Kamat tart.	—	75
11. Kész zálog eladásai fölleségéből	—	144
12. Késelődni érték papir után nyereség	—	65
	182576	18
Kiadás:		
1. Könlésn váltókra	101564	38
2. " " előlegekre	6165	—
3. " " jelzálogi tőke	709	—
4. Visszatettelt betétre	56477	71
5. Kifizetett folyó kamat	152	39
6. Tiszti fizetéskre	311	64
7. Kifizetett értékek 1868 1869 és 1870-évi	362	—
8. Vissza fizetett eladásai fölleség	90	48
9. Késelődi költésg	—	68
10. Késépg maradvány	14446	67
	182576	18

Felőlás szerkesztő: ÉLÍASSY GYULA.

H I R D E T É S E K.

Hirdetés.

Erdősy Rezső fényképészeti műtermében, egy ügyes tanuló kedvező feltételek alatt elfogadtatik, értekezhetni Pesten, ke-repesi ut 3-ik sz. vagy Váczon a siket-némák helyiségén lévő fényképészeti műtermében.

Az alóírt kir. hivatalnák két, egy frt napidíjjal javadalmazott díjnoki állomás betöltendő lévén, felhivatnak mindazonok, kik ezen állomásokra vállalkoznának, a hivatalos helyiségben jelentkezni.

M. k. adóhivatal, Vácson.

H i r d e t m é n y.

Néhai özv. Erneyi Jánosné örökösei török-hegyi szőléjének összes termése szabad álból-irrottnál.

Gyürky Károly,

Vácson.

Kiadótájalados: Elíássy Gyula.

Hirdetés.

Alóírt van szerzemés a nagyrédmű közönséggel tudatni, hogy itt Vácson egy jól berendezett fazekas-műhelyt állítottam fel, melyben mindenféle svéczi és pozsonyi finom fehér kályhák készítenek, nem, különben zoldék, melyek szintén igen csinosak; vala, mint mindenféle fűzőelőnyek is kaphatók és megrendelhetők.

A nagyrédmű közönség szives pártfogásába ajánlva magamat.

Lakásom Vácson, fazekas-utca 309. sz. Csajka úr házában.

Tobak József
fazekasmester.

Van szerzemés jeleníteni, miután Goldstein M. halála következtében én alóírtot, mint törvényesen örökbe fogadott fia, itt Vácson 26 év óta fennálló könyvkötői üzletét átvettem, és minden tekintetben törékvesem oda lesz irányozva, hogy a mostani kor igényeinek megfelelőhessék; ennek következtében az üzletet többféle új szerszámmal láttam el, és gondos, valamint jutányos munkáról kezkeskedem.

Számos megrendeléseket kérvén, ajánlom magamat a n. é. közönség figyelmébe **Goldstein Lázár,** könyvt.

Vác, 1871. Nyomatott a siketn. iparint. gyorsajtóján